

ပနီအုမ် — အမှတ်ခဏ္ဍာန်

ဒန်နီယလေ ၁၁ အတွင်းရှိ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်များ —
ဆိုဗီယက်ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတနိုင်ငံများအဖွဲ့ချုပ်၏ ပြုလုပ်ခြင်း၊ တနင်္ဂနွေနေ့ပေဒေ၊ နှင့်
ခေတ်သစ် ရောမ၏ ပရောဖက်များလားခြင်း

Jeff Pippenger
2025-03-09

၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် USSR ပြုလုပ်သွားခြင်းနှင့်အတူ ဒီယလေ ၁၁ အခန်း၏ အပိုဒ် ၄၀ သည် ပြည့်စုံခဲ့သည်။
အပိုဒ် ၁၆ ကဲ့သို့ပင် အပိုဒ် ၄၁ သည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၌ တနင်္ဂနွေနေ့ပေဒေကို ရည်ညွှန်းသည်။
၁၉၈၉ ခုနှစ်မှစ၍ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၌ တနင်္ဂနွေနေ့ပေဒေ ပြုလုပ်သည့်အချိန်အထိ အပိုဒ် ၄၀
သည် အကဲဖြတ်ရေးအရာမရှိဘဲ ရှိနေသည်။ ၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် USSR ပြုလုပ်သွားခြင်းကိုလည်း ဒီယလေ ၁၁
အခန်း၏ အပိုဒ် ၁၀ တွင် ဖော်ထုတ်ထားခဲ့ပြီး ထိုအရာသည် အစပိုင်း၌ Antiochus Magnus အားဖြင့်
ပြည့်စုံခဲ့သည်။

ဆယ်လျှစ် “မိန့်တော်တော်ရှင်ဘုရင်” အန်တီအိုခတ်စ် တတိယ မဂုဂနပ်စ်သည် ခရစ်မတိုင်မီ ၂၂၃ မှ ၁၈၇
အထိ အုပ်စိုးခဲ့ပြီး တတိယ ဆီးရီးယန်းစစ်ပွဲ (ခရစ်မတိုင်မီ ၂၄၆-၂၄၁) နောက်ပိုင်း ပတိုလမီများ
("တောင်ဘက်ရှင်ဘုရင်") လက်သို့ ဆုံးရှုံးခဲ့သော နယ်မြေများကို ပြန်လည်သိမ်းယူရန် ကြိုးပမ်းခဲ့သည်။
စတုတ္ထ ဆီးရီးယန်းစစ်ပွဲ (ခရစ်မတိုင်မီ ၂၁၉-၂၁၇) အတွင်း သူ၏ စစ်ဆင်ရေးမှာ ကိုအီလီ-ဆီးရီးယား၊
ဖိုနီးရှားနှင့် ပါလက်စတိုင်းကို ပြန်လည်သိမ်းယူရန် ရည်ရွယ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ခရစ်မတိုင်မီ ၂၁၉
ခုနှစ်တွင် အန်တီအိုခတ်စ်သည် တောင်ဘက်သို့ ချီတက်၍ ဆယ်လျှစ်-အင်-ပီအရီးယား၊ တိုင်ရာနှင့်
ပတိုလမီဒ်စ် (အကော) ကို သိမ်းပိုက်ကာ ကမ်းရိုးတန်း အမာခံနယ်မြေများကို ပြန်လည်ရယူခဲ့သည်။
ခရစ်မတိုင်မီ ၂၁၈ ခုနှစ်တွင် သူသည် ထပ်မံ ရှေးဆက်တိုးကာ ဖီလာဒယ်လ်ဖီးယား (အမ်မန်) ကို
သိမ်းယူပြီး ဂါဇာအထိ ဆုံးရှုံးခဲ့သော ဆယ်လျှစ် နယ်မြေများကို ပြန်လည်သိမ်းယူရန် ရည်ရွယ်လျက်
အီဂျစ်နယ်စပ်ဘက်သို့ ဖိအားပေး တိုးချဲ့သွားခဲ့သည်။ အန်တီအိုခတ်စ်သည် ခရစ်မတိုင်မီ ၂၁၈ ခုနှစ်တွင်
မိမိ၏ ချီတက်မှုကို ရပ်နားကာ၊ ရရှိပြီးသော အောင်မြင်မှုများကို ခိုင်မာစေပြီး အဆုံးအဖြတ်ပေးမည့်
တိုက်ပွဲဆီသို့ တွန်းတင်မည့် လှုပ်ရှားမှုအတွက် ပြင်ဆင်ခဲ့သည်။ ပတိုလမီမင်းဆက်၏ ရှင်ဘုရင်
ပတိုလမီ လေး ဖီလိုပါတစ်သည် အီဂျစ်တပ်များဖြင့် အားဖြည့်ထားသော စစ်တပ်ကို စုရုံးကာ သူကို
ရင်ဆိုင်ရန် ပြင်ဆင်ခဲ့သည်။ ဒီယလေ အခန်းကြီး ၂၁ ၏ အခန်းငယ် ၁၀ သည် အန်တီအိုခတ်စ်၏
ဤလှုပ်ရှားမှုကို ဖော်ပြထားပြီး ထိုသို့အားဖြင့် ၁၉၈၉ ခုနှစ်၌ ဆိုဗီယက် ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ
ပြည်ထောင်စု၏ ပြုလုပ်မှုကို ကြိုတင်ပုံဆောင်လျက်၊ အခန်းငယ် ၄၀ ၏ ပုံစံတူလည်း ဖြစ်စေသည်။

သို့သော် သူ၏သားတို့သည် လုံ့ဆော်ခြင်းခံရ၍ ကြီးမားသောစစ်အင်အားများစွာကို
စုဝေးစုဝေးကြိမ်မည်။ ထိုအထဲမှ တစ်ယောက်သည် အကယ်စင်စစ် လာ၍
လွမ်းမိုးကျော်ဖြတ်သွားလိမ့်မည်။ ထိုနောက် သူသည် ပြန်လာ၍ မိမိ၏ခံတပ်တိုင်အောင် တစ်ဖန်
လုံ့ဆော်ခြင်းခံရလိမ့်မည်။ ဒီယလေ ၁၁:၁၀။

အခန်းငါးဆယ်ပိုဒ်လေးဆယ်၌ မိန့်တော်တော်ရှင်ဘုရင်သည် “လွမ်းမိုး၍ ဖြတ်ကျော်သွားသည်” ဟု
ဆိုထားခြင်းမှာ၊ အခန်းငါးဆယ်ပိုဒ်ဆယ်၌ မိန့်တော်တော်ရှင်ဘုရင် “လွမ်းမိုး၍ ဖြတ်သန်းသွားသည်” ဟု
ဆိုထားခြင်းနှင့် ကိုက်ညီသည်။ ပိုဒ်နှစ်ပိုဒ်စလုံးတွင် ဟဗေဇတြကားလုံးများမှာ တူညီသောအရာပင်ဖြစ်ပြီး
အနည်းငယ်သာ ကွဲပြားစွာ ဘာသာပြန်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းသည် ဟရောယ ၈:၈ ၌ တွေ့ရသော
အသုံးအနှုန်းနှင့်လည်း အတူတူပင် ဖြစ်သည်။

သူသည် ယူဒပညာကို ဖြတ်သန်းလိမ့်မည်။ လွမ်းမိုး၍ ကျွန်ုပ်တို့သွားလိမ့်မည်။ လည်ပင်းတိုင်အောင် ရောက်လိမ့်မည်။ အို ကူဆီဗာနာအလေ၊ သူ၏ အတောင်ပံများကို ဖြန့်ကားခင်းသည် သင်၏ပညာ၏ အနံ့အကျယ်တစ်လျှောက်လုံးကို ပညာနှုတ်စလေမိမ့်မည်။ ဟရောယ ၈:၈။

ဤကျမ်းပိုဒ်သုံးပိုဒ်စလုံးသည် တောင်ဘက်ရှင်ဘုရင်တစ်ပါးကို မြောက်ဘက်ရှင်ဘုရင်တစ်ပါးက အနိုင်ယူခင်းကို ဖော်ပြနေသည်။ မြောက်ဘက်ရှင်ဘုရင်ဖြစ်သော အန်တီအိုကတ်စ်သည် တောင်ဘက်ရှင်ဘုရင်ဖြစ်သော ပတိုလမီကို အနိုင်ယူသကဲ့သို့၊ စန်နာခရေဗ်သည် တောင်ဘက်ရှင်ဘုရင်ဖြစ်သော ယူဒကို အနိုင်ယူခဲ့သည်။ ထိုအတူပင် ကျမ်းပိုဒ်လေးဆယ်တွင် မြောက်ဘက်ရှင်ဘုရင်သည် ၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် USSR ကို လွှမ်းမိုးဖယ်ရှားသွားခဲ့သည်။ ကျမ်းပိုဒ်သုံးပိုဒ်နှင့် ထိုကျမ်းပိုဒ်များ၏ သမိုင်းဝင်ပညာစုံစုံခင်းသုံးရပ်တို့သည် “အဆိုးကာလ” ကို ၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် ဖြစ်ကင်းသတ်မှတ်ဖော်ပြနေသည်။ ထိုကင်းသတ်မှုကြောင့် ကျမ်းပိုဒ်ဆယ်သည် ၁၉၈၉ ခုနှစ်ဖြစ်ပြီး ကျမ်းပိုဒ်ဆယ်ခုအကြားသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုရှိ တနင်္ဂနွေဥပဒေဖြစ်သကဲ့သို့၊ ကျမ်းပိုဒ်လေးဆယ့်တစ်လည်း ထိုအတိုင်းပင် ဖြစ်သည်။

အခန်းငယ် ၁၁ မှ ၁၅ အထိသည် သမုမာကျမ်းစာပိုဒ်တစ်ပိုဒ်ဖြစ်ပြီး ထိုပိုဒ်တွင် သမိုင်းဆိုင်ရာ ပညာစုံစုံတစ်ရပ်လည်း ရှိကာ၊ အခန်းငယ် ၄၀ ၏ ဖုံးကွယ်ထားသော သမိုင်းအတွင်းရှိ သီးသန့် ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အမှတ်များကို ဖော်ထုတ်ပြသသည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၌ တနင်္ဂနွေဥပဒေ မတိုင်မီ ဖြစ်သော်လည်း ၁၉၈၉ ခုနှစ်နောက်ပိုင်းတွင်၊ ရာဖယ်တိုက်ပွဲနှင့် ထိုတိုက်ပွဲ၏ နောက်ဆက်တွဲဖြစ်ရပ်များကို အခန်းငယ် ၁၁ နှင့် ၁၂ တို့တွင် ဖော်ပြထားပြီး၊ ပနီယမ်တိုက်ပွဲကို အခန်းငယ် ၁၃ မှ ၁၅ အထိတွင် ဖော်ပြထားသည်။

တနင်္ဂနွေဥပဒေသည် ခန့်အပ်ထားသောအချိန်ဖြစ်သည်။ အကင်းမူကား ထိုအချိန်၌ပင် ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာစနစ်၏ သစေခိုင်သောဒဏ်ရာသည် ပျောက်ကင်းကုသခင်းခံရပြီး၊ ပုပ်ရဟန်းမင်းသည် ကမ္ဘာမမြေ၏ ရာဇပလ္လင်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာမည်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့သော အာဏာပေးအပ်ခင်းကို ၅၃၈ ခုနှစ်၌ ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာစနစ်ကို ရာဇပလ္လင်ပေါ်သို့ တင်မြှောက်ခင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အက်တီယမ်စစ်ပွဲ၌ အယူမှားရောမကို ရာဇပလ္လင်ပေါ်သို့ တင်မြှောက်ခင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း ပုံဆောင်ပခြင်းသည်။ အနာဂတတိုက်ပွဲအရ ရာဇပလ္လင်ပေါ်သို့ တင်မြှောက်ခံရပြီးနောက် အယူမှားရောမသည် ၃၆၀ နှစ်တိုင်အောင် အမိန့်ဆုံးအာဏာဖြင့် အုပ်စိုးခဲ့သည်။ ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာစနစ်သည် ၅၃၈ ခုနှစ်၌ ရာဇပလ္လင်ပေါ်သို့ တင်မြှောက်ခံရပြီးနောက် နှစ်တစ်ထောင်နှစ်ရာခန့်အကြာဆယ်တိုင်အောင် အမိန့်ဆုံးအာဏာဖြင့် အုပ်စိုးခဲ့သည်။ သစေခိုင်သောဒဏ်ရာသည် တနင်္ဂနွေဥပဒေ၌ ပျောက်ကင်းကုသခင်းခံရသောအခါ ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာစနစ်သည် သင့်ကတေဆိုင်ရာ ၄၂ လတိုင်အောင် အမိန့်ဆုံးအာဏာဖြင့် အုပ်စိုးမည်ဖြစ်သည်။

ထိုနောက် သူ၏ခေါင်းတစ်လုံးသည် သစေခိုင်သောဒဏ်ရာကို ခံထားရသကဲ့သို့ ငါမငြိရ၏။ သို့ရာတွင် သူ၏ သစေခိုင်သောဒဏ်ရာသည် ပျောက်ကင်းသွား၏။ ထိုအခါ လောကတစ်ပြင်လုံးသည် သားရဲနတ်သို့ လိုက်၍ အံ့ဩကကြွ၏။ သားရဲအား အာဏာပေးသော နဂါးကိုလည်း ကိုးကွယ်ကကြွ၏။ သားရဲကိုလည်း ကိုးကွယ်ကကြွ၏။ “သားရဲနှင့် အဘယ်သူ တူနိုင်သနည်း။ သူနှင့် စစ်တိုက်နိုင်သောသူ အဘယ်သူရှိသနည်း” ဟု ဆိုကကြွ၏။ ထိုပြင် ကြီးကြယ်သောစကားများနှင့် ဘုရားသခင်ကို ပြစ်မှားသောစကားများ ပြောဆိုရန် နှုတ်ကို သူအား ပေးအပ်တော်မူ၏။ လေးဆယ့်နှစ်လတိုင်တိုင် ဆက်လက်ပြုလုပ်ရန် အာဏာကိုလည်း သူအား ပေးအပ်တော်မူ၏။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၃:၃-၅။

အခန်းငယ် ၂၇ သည် ဤဘုရင်နှစ်ပါး “နှစ်ဦးစလုံး” အကင်းမူကို ဆိုထားသည်။

ဤဘုရင်နှစ်ပါး၏စိတ်နှလုံးတို့သည် မကောင်းမှုကိုပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ကုန်ခြင်းမရှိ။ သူတို့သည် စားပွဲတစ်ခုတည်း၌ ထိုင်လျက် မုသားစကားကို ပြောဆိုခြင်းမရှိ။ သို့သော် ထိုအမှုသည် မအောင်မြင်နိုင်။ အဆုံးသည် သတ်မှတ်ထားသောအချိန်၌သာ ရောက်လာရမည်ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဒီယလေ ၁၁:၂၇။

ပိုဒ် နှစ်ဆယ့်ခုနစ်ရှိ ဘုရင်နှစ်ပါးသည် ထိုမတိုင်မီရှိ ပိုဒ်နှစ်ပိုဒ်တွင် ဖော်ပြထားသော ဘုရင်နှစ်ပါးဖြစ်ကြပြီး နောက်ပိုင်းတွင် Actium စစ်ပွဲကို ဆင်နွှဲခဲ့ကြသည်။

ထိုသူသည် မိမိ၏တန်ခိုးနှင့် မိမိ၏ရဲစွမ်းသတတ်ကို တောင်ဘက်မင်းကို ဆန့်ကျင်၍ ကြိုးပမ်းသောတပ်မတော်နှင့်အတူ လှိုဆော်မည်။ တောင်ဘက်မင်းလည်း အလွန်ကြိုးပမ်း၍ အားကြီးသောတပ်မတော်ဖြင့် စစ်တိုက်ရန် လှိုဆော်ခံရလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် သူသည် မတည်နိုင်။ အကဲဖြတ်မှုကား သူ၏ဆန့်ကျင်ဘက်၌ အကျိုးစည်များကို ကြိုတင်ကြံစည်ကုန်ခြင်းမရှိ။ အမှန်ပင် သူ၏စားပွဲမှ အစားအစာဝစေ့ကို စားသောက်သူတို့သည် သူ့ကို ဖျက်ဆီးကြလိမ့်မည်။ သူ၏တပ်မတော်သည် လွှမ်းမိုး၍ ဖြတ်ကျော်သွားလိမ့်မည်။ လူအများအပြားလည်း သတ်ဖြတ်ခံရ၍ လဲကျကုန်လိမ့်မည်။ ဒီယလေ ၁၁:၂၅၊ ၂၆။

ထိုကဲဖြတ် အခန်းငယ် နှစ်ဆယ့်ခုနစ်သည် ကျွန်ုပ်တို့ ဆက်လက်မတိုးမီ နားလည်ရမည့် မူမမှန်သည့်အရာတစ်ခုကို ဖြစ်ပေါ်စေသည်။ အခန်းငယ် နှစ်ဆယ့်လေးတွင် "အချိန်" သည် Actium စစ်ပွဲမှ အစပုဂ္ဂိုလ် ခန့်အပ်ထားသောအချိန်ဖြစ်သည့် နှစ် 330 တွင် အဆုံးသတ်သော နှစ် 360 ကာလတစ်ခုကို ကိုယ်စားပြုသည်။

စစ်ပွဲ၌ တောင်ဘက်၏ ရှင်ဘုရင်မှာ မာ့ခ် အန်တိုနီနှင့် မဟာမိတ်ဖွဲ့ထားသော ကလီယိုပက်ထရာ ဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့နှစ်ဦးစလုံးကို အနိုင်ယူမည့် မြောက်ဘက်၏ ရှင်ဘုရင်မှာ အောက်တေးဗီးယုစ် ဖြစ်သည်။ ချိန်းဆိုထားသော အချိန်၌ (ခရစ်တော်မဖွားမီ 31 ခုနှစ်) ယခင်က စားပွဲတစ်လုံးတည်း၌ အတူထိုင်ကာ အချင်းချင်း လိမ်လည်ပြောဆိုခဲ့ကြသော ရှင်ဘုရင်နှစ်ပါးသည် အက်တီယမ်စစ်ပွဲ၌ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ရင်ဆိုင်ကြလိမ့်မည်။

စားပွဲ၌ ထိုင်လျက်ရှိသော ဘုရင်နှစ်ပါးသည် ဟနီယုမ်စစ်ပွဲ၏ သမိုင်းကဏ္ဍ (အခန်းငယ် ၁၃ မှ ၁၅ အထိ) နှင့် ကိုက်ညီနေသည်။ ထိုနောက်၌ အနုတီအိုခတ်စ် မက်ဂနပ်စ်နှင့် မက်စီဒိုးနီးယား၏ ဖိလိပုပုတို့အကျဉ်း မဟာမိတ်ဖွဲ့မှုတစ်ရပ် ရှိခဲ့သည်။ ထိုသမိုင်းဝင် မဟာမိတ်ဖွဲ့မှုသည် ခရစ်တော်မဖွားမီ ဟနီယုမ်ဟူသော အမည်တွင် သင့်ကတေအားဖြင့် ဖော်ပြထားသော မဟာမိတ်ဖွဲ့မှုနှင့် ကိုက်ညီသည်—ကဲဆာရီယာ ဖိလိပုပု။ ထိုမဟာမိတ်ဖွဲ့မှုကိုလည်း အခန်းငယ် လေးဆယ့် ၁၉ ခုနှစ်တွင် ယူအက်စ်အက်စ်အာရ်ကို ရဂေန်နှင့် ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး ယောဟန် ပေါလူ ဒုတိယတို့အကျဉ်း မဟာမိတ်ဖွဲ့မှုတစ်ရပ်အားဖြင့် ဖယ်ရှားပစ်ခံရခြင်းတွင် ကိုယ်စားပြုဖော်ပြထားသည်။ ဘုရင်နှစ်ပါးသည် ခရစ်တော်မဖွားမီ ၃၁ ခုနှစ်မတိုင်မီ အချင်းချင်း မုသားစကားပြောကြသည်။ ထိုအရာသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုရှိ တနင်္ဂနွေနေ့ဥပဒေနှင့် ကိုက်ညီသဖြင့် သူတို့၏ မုသားစကားများသည် အခန်းငယ် ၁၆ မတိုင်မီ ဖြစ်ပေါ်ရမည်ဖြစ်ပြီး ထိုကဲဖြတ် ရာဖီယာစစ်ပွဲပြီးနောက် ဆယ့်ခုနစ်နှစ်အကျဉ်း ပြည့်စုံခဲ့သော ဟနီယုမ်စစ်ပွဲ၌ ကိုယ်စားပြုထားသော အခန်းငယ် ၁၃ မှ ၁၅ အထိ၏ သမိုင်းအတွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်ကြသည်။ ထိုဟနီယုမ်စစ်ပွဲသည် အခန်းငယ် ၁၆ ၏ ပြည့်စုံခြင်းအနုပေဖြင့် ပွန်ပဂေ ဂရေရုလင်ကို အနိုင်ယူခဲ့သောအချိန်မတိုင်မီ တစ်ရာသုံးဆယ့်ခုနစ်နှစ်အလိုတွင် ဖြစ်ခဲ့သည်။

အခန်းငယ် ၂၈ တွင် ကလီယိုပက်ထရာ (တောင်မင်း) နှင့် မာ့ခ် အန်တိုနီတို့ နှစ်ဦးစလုံးအပေါ် အောင်မြင်ခဲ့သော အောက်တေးဗီးယုစ်သည် "စည်းစိမ်ဥစ္စာများစွာနှင့် မိမိပြည်သို့ ပြန်လာ၍၊ သူ၏နှလုံးသည် သန်ရှင်းသော ပဋိညာဉ်တရားကို ဆန့်ကျင်လိမ့်မည်။ သူသည် ကြီးပြားသောအမှုများကို ပုဂ္ဂိုလ်

မိမိပညာသို့ ပြန်သွားလိမ့်မည်” ဟု ဖော်ပြထားသည်။ Uriah Smith သည် ဤအောင်ပွဲနှစ်ရပ်ကို BC 31 ခုနှစ်ရှိ Actium စစ်ပွဲနှင့် AD 70 ခုနှစ်ရှိ ယရုရှလင်မြို့ဖျက်ဆီးခံရခြင်းဟု သတ်မှတ်ထားသည်။ ထိုကမ္ဘာ့ အခန်းငယ် ၂၈ သည် Actium စစ်ပွဲမှ အစပြုသော သမိုင်းကဏ္ဍတစ်ခုကို ညွှန်ပေးခြင်းဖြစ်ပြီး ၎င်းသည် ၃၆၀ နှစ်ကာလ၏ အစလည်းဖြစ်သကဲ့သို့ AD 70 ခုနှစ်ရှိ ယရုရှလင်မြို့ ဖျက်ဆီးခံရခြင်းလည်း ပါဝင်သည်။

ထိုနောက် သူသည် များစွာသောစွာစာနာနှင့်အတူ မိမိပညာသို့ ပြန်လာလိမ့်မည်။ သူ၏စိတ်နှလုံးသည် သန့်ရှင်းသောပဋိညာဉ်တရားကို ဆန့်ကျင်လိမ့်မည်။ သူသည် မိမိအလိုရှိရာကို ဆောင်ရွက်ပြီးနောက် မိမိပညာသို့ ပြန်သွားလိမ့်မည်။ ဒံယလေ ၁၁:၂၈။

နှစ်ဆယ့်လေးပိုဒ်၏ နောက်ဆုံးစကားစုဖြစ်သော (အချိန်ကာလတစ်ခုအတွက်ပင်) မှစ၍ သမိုင်းဆိုင်ရာမျိုးကဏ္ဍတစ်ခုကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ထိုမျိုးကဏ္ဍသည် ခရစ်တော်မပေါ်မီ 31 ခုနှစ်တွင် စတင်ခဲ့ပြီး 538 ခုနှစ်တွင် ပြည့်စုံခဲ့သော သုံးဆယ့်တစ်ပိုဒ်၏ နောက်ဆုံးစကားစုဖြစ်သော (ပျက်စီးခြင်းကို ဖြစ်စေသော ရွံ့ရှာဖွယ်အရာကို ထားကပြန်မည်) တွင် အဆုံးသတ်သည်။ ထိုမျိုးကဏ္ဍသည် အက်တီယမ်တိုက်ပွဲမှ စတင်သည်။ ထိုတိုက်ပွဲသည် ဘာသာမဲ့ ရောမသည် သုံးရာခိုင်နှုန်းဆယ်နှစ်တိုင်အောင် အမငြိမ်းအာဏာဖြင့် အုပ်စိုးခြင်း၏ အစကို မှတ်သားပေးသည်။ ထိုမျိုးကဏ္ဍသည် 538 ခုနှစ်တွင် ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးအိုင်ရာ ရောမသည် တစ်ထောင်နှစ်ရာခိုင်နှုန်းဆယ်နှစ်တိုင်အောင် အမငြိမ်းအာဏာဖြင့် အုပ်စိုးခြင်းကို စတင်သောအချိန်၌ အဆုံးသတ်သည်။ ထိုပိုဒ်များနှင့် ထိုပိုဒ်များကို ပြည့်စုံစေခဲ့သော သမိုင်းအတွင်းတွင် 330 ခုနှစ်၌ သတ်မှတ်ထားသောအချိန်သည် သမ္မာကျမ်းစာ ပရောဖက်ပျောက်၌ စတုတ္ထတိုင်တော်ဖြစ်သော ဘာသာမဲ့ ရောမ၏ သမိုင်းအတွင်း ပိုင်းခြားခြင်းတစ်ခုကို ကိုယ်စားပြုသည်။ အမငြိမ်းအာဏာဖြင့် သုံးရာခိုင်နှုန်းဆယ်နှစ်တိုင်အောင် အုပ်စိုးခဲ့သော ကနဦးကာလအပိုင်းတွင်၊ သုံးဆယ့်တစ်ပိုဒ်၌ ဖော်ပြထားသကဲ့သို့ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးအုပ်ချုပ်ရေးသည် 538 ခုနှစ်တွင် နန်းတက်မီ မင်းအင်ပါယာ ပိုကြွပျက်စီးသွားသော နှစ်ရာရှစ်နှစ်ကာလတစ်ခု ဆက်လက်လှုပ်လှာသည်။ ထိုရှစ်ပိုဒ်၏ အစဉ်လိုက်အတွင်းတွင်၊ နှစ်ဆယ့်ခုနှစ်ပိုဒ်တစ်ပိုဒ်တည်းသာ ခရစ်တော်မပေါ်မီ 31 ခုနှစ်ရှိ အက်တီယမ်တိုက်ပွဲမတိုင်မီ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော သမိုင်းဆိုင်ရာပညာစုံတစ်ခုကို ဖော်ပြထားသည်။

အခန်းငယ် ၂၇ သည် “ချိန်းချက်ထားသော အချိန်” မတိုင်မီ ဘုရင်နှစ်ပါး၏ တွေ့ဆုံမှုကို ဖော်ပြပြီး အခန်းငယ် ၂၉ သည် “ချိန်းချက်ထားသော အချိန်” တစ်ခုကို ဖော်ပြသည်။ အခန်းငယ် ၂၇ တွင် ပါရှိသော “ချိန်းချက်ထားသော အချိန်” သည် နှစ်ပေါင်း သုံးရာခိုင်နှုန်းဆယ် ကာလ၏ အစဖြစ်ပြီး အခန်းငယ် ၂၉ တွင် ပါရှိသော “ချိန်းချက်ထားသော အချိန်” သည် နှစ်ပေါင်း သုံးရာခိုင်နှုန်းဆယ် ကာလ၏ အဆုံးဖြစ်သည်။ အစနှင့် အဆုံးတို့သည် “ချိန်းချက်ထားသော အချိန်” ကို ကိုယ်စားပြုသည်။

ဒံယလေ ၈:၉ တွင် ကိုယ်စားပြုထားသည့် တတိယ မြေမျက်နှာသွင်ပြင်ဆိုင်ရာ အတားအဆီးကို အောင်နိုင်ခဲ့သည့်အချိန်၌ ပုပ်ရောမ၏ အာဏာတိုးမြှင့်ခြင်းသည် စတင်ခဲ့သည်။

ထိုတိုအနက်မှ တစ်ခုခု ချိုငယ်တစ်ခု ပေါ်ထွက်လာ၍၊ တောင်ဘက်သို့လည်းကောင်း၊ အရှေ့ဘက်သို့လည်းကောင်း၊ သာယာလှပသောပြည်သို့လည်းကောင်း အလွန်ကြီးထွားလာလေ၏။ ဒံယလေ ၈:၉။

ခွန်အားပေးအပ်ခြင်းသည် Actium စစ်ပွဲ၌ စတင်ခဲ့ပြီး ထိုနောက် အခန်း ၈ ၏ အခန်းငယ် ၉ တွင် ဖော်ပြထားသော တောင်ဘက်၏ ဘုရင် (အီဂျစ်) ကို နှိမ်ချအုပ်စိုးခြင်းသည် ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။

သမ္မာကျမ်းစာပရောဖက်ပျောက်၏ စတုတ္ထတိုင်တော်အဖြစ်ရှိသော သာသနာပြုပရောမ၏ အုပ်ချုပ်မှုသည် ပုပ်ရဟန်းမင်းရောမက မိမိ၏ တတိယ ပထဝီဝင်ဆိုင်ရာ အတားအဆီးကို

အနိုင်ယူခဲ့သော ၅၃၈ ခုနှစ်တွင် အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။ အက်တီယမ်စစ်ပွဲမှစ၍ ၅၃၈ ခုနှစ်အထိရှိသော ငါးရာခါနီးကဆယ့်ရှစ်နှစ်တာ ကာလတစ်လျှောက်လုံးသည် သာသနာပဋိပရောမက မိမိ၏ တတိယ အတားအဆီးကို အနိုင်ယူ၍ သမုမာကျမ်းစာပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်၏ စတုတုထိုင်ခုံ ဖြစ်လာခြင်းဖြင့် စတင်ကာ၊ ပုပ်ရဟန်းမင်းရောမက မိမိ၏ တတိယ ပထဝီဝင်ဆိုင်ရာ အတားအဆီးကို အနိုင်ယူသောအခါ၌ အဆုံးသတ်သည်။

သမုမာကျမ်းစာ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်၏ စတုတုထိုင်ခုံအဖြစ်၊ ဖော်ပြထားသော သမိုင်းသည် ကာလနှစ်ရပ်ကို သတ်မှတ်ပေးသည်။ ပထမကာလမှာ ရောမသည် မိမိကိုယ်ကို မျှော်တင်ချီးမြှောက်သောကာလဖြစ်ပြီး ထိုနောက်တွင် ရောမ၏ ကျဆုံးမှုကို ဖော်ပြသော ကာလတစ်ရပ် လိုက်ပါလာသည်။ ပထမမျှော်တင်ချီးမြှောက်မှုကာလ၏ အစသည်လည်း သမုမာကျမ်းစာ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်၏ စတုတုထိုင်ခုံအဖြစ် သာသနာပဋိပရောမက အုပ်စိုးခဲ့သည့် ကာလတစ်လျှောက်လုံး၏ အစလည်း ဖြစ်သည်။ ရောမ၏ ပထမမျှော်တင်ချီးမြှောက်မှုကာလသည် ခန့်အပ်ထားသော အချိန်တစ်ခုဖြင့် အစပျိုးထိုက်အချိန်တစ်ခုဖြင့်ပင် အဆုံးသတ်သကဲ့သို့၊ ၎င်းသည် မြောက်နိုင်ငံနှင့် တောင်နိုင်ငံတို့၏ ပေါင်းစည်းခြင်းဖြင့်လည်း အစပျိုးသည်။ ၎င်းသည် အရှေ့နိုင်ငံနှင့် အနောက်နိုင်ငံအဖြစ် ခွဲခြားခြင်းဖြင့် အဆုံးသတ်သည်။ ခန့်အပ်ထားသော အချိန်တစ်ခုဖြင့် အစပျိုး၍ ထိုအချိန်တစ်ခုဖြင့် အဆုံးသတ်ခြင်းနှင့်၊ အစနှင့် အဆုံးတို့သည် အလက်ဇန္ဒား၏ နိုင်ငံ၏ အစိတ်အပိုင်းလေးရပ်ကို ကိုယ်စားပြုပေးပါသည်။

အခန်းငယ် နှစ်ဆယ့်ခုနစ်နှင့် နှစ်ဆယ့်ကိုးတွင် ဖော်ပြထားသော ခန့်အပ်ထားသည့် အချိန်နှစ်ခုသည် ရောမသည် အမြင့်မြင့်ဆုံး အုပ်စိုးမှုကို ဆောင်ရွက်သော ကာလကို ဖော်ညွှန်းသည့် အစနှင့် အဆုံး လမ်းမှတ်များကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ဒန်ယလေ အခန်းကဏ္ဍ ၁၁ ၏ အခန်းငယ် ၄၁ နှင့် ၁၆ ပြည့်စုံခြင်းအရ အမရေကန်ပြည်ထောင်စု၌ တနင်္ဂနွေဥပဒေ ထုတ်ပြန်သည့်အခါ၊ ခေတ်သစ်ရောမသည် သင့်ကတေဆန်သော လလေးဆယ့်နှစ်လုံးကာလပတ်လုံး အမြင့်မြင့်ဆုံး အုပ်စိုးရန် ကာလသည် စတင်သည်။ အခန်းငယ် ၂၇ ၏ ပထမ ခန့်အပ်ထားသော အချိန်သည် အမရေကန်ပြည်ထောင်စု၌ တနင်္ဂနွေဥပဒေ ဖြစ်ပြီး၊ ဒုတိယ ခန့်အပ်ထားသော အချိန်သည် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ နောက်ဆုံးနိုင်ငံသည် အမရေကန်ပြည်ထောင်စု၏ နမူနာကို လိုက်နာကာ နောက်ဆုံး တနင်္ဂနွေဥပဒေကို အကောင်အထည်ဖော်သောအချိန်ကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ထိုသို့ပြခြင်းအားဖြင့် ၎င်းသည် ရုပ်တုဆိုင်ရာ ဥပုသ်နေ့၏ ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ အကောင်အထည်ဖော်ခြင်းကို သတ်မှတ်ဖော်ပြသည်။

ထို ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ကတေဆန်ခုမှာ အမရေကန်ပြည်ထောင်စုအတွင်း တနင်္ဂနွေဥပဒေမှ ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ တနင်္ဂနွေဥပဒေ အတည်ပြုအကောင်အထည်ဖော်ခြင်းအထိဖြစ်ပြီး၊ ထို တနင်္ဂနွေဥပဒေနှစ်ခုသည် အခန်းငယ် ၂၇ နှင့် ၂၉ တွင် ဖော်ပြထားသော ခန့်အပ်ထားသည့် အချိန်နှစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ အခန်းငယ် ၂၇ တွင်ပါရှိသော ပထမ ခန့်အပ်ထားသည့် အချိန်ကိုလည်း ၃၂၁ ခုနှစ်၌ ကွန်စတန်တိုင်း၏ တနင်္ဂနွေဥပဒေက ပုံဆောင်ထားခဲ့ပြီး ၅၃၈ ခုနှစ်၌ Orleans ကောင်စီ၌ ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သော ပုပ်ရဟန်းမင်းဆိုင်ရာ တနင်္ဂနွေဥပဒေသည် ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ တနင်္ဂနွေဥပဒေကို ကိုယ်စားပြုသည်။

အခန်းငယ် တစ်ဆယ့်သုံးမှ တစ်ဆယ့်ငါးအထိ၏ အခြေအနေအရ၊ ပါနီယမ်စစ်ပွဲသည် အခန်းငယ် တစ်ဆယ့်ခြောက်၌ ဖော်ပြထားသော တနင်္ဂနွေဥပဒေမတိုင်မီ ဖြစ်ပေါ်သော သမိုင်းဖြစ်သည်။ ထိုသမိုင်းအတွင်း အချင်းချင်း မှသာပြောဆိုကြသော ဘုရင်နှစ်ပါး၏ တွေ့ဆုံမှုသည် ပြည့်စုံလာသည်။ အခန်းငယ် တစ်ဆယ့်သုံးမှ တစ်ဆယ့်ငါးအထိသည် အခန်းငယ် တစ်ဆယ့်မှ တစ်ဆယ့်ခြောက်အထိတွင် ကိုယ်စားပြုထားသော သမိုင်း၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ ထိုအခန်းငယ်များသည် အခန်းငယ် တစ်ဆယ့်တွင် စီးရီးယားစစ်ပွဲ စတုတုထိုင်ခြင်းကို သတ်မှတ်ဖော်ပြ၍၊ အခန်းငယ် တစ်ဆယ့်တစ်တွင် ရာဖီယာစစ်ပွဲကို ဖော်ပြကာ၊ အခန်းငယ် တစ်ဆယ့်နှစ်တွင် ထိုစစ်ပွဲ၏ နောက်ဆက်တွဲအကျိုးဆက်များကို

ဖော်ပြထားသည်။ အခန်းငယ် တစ်ဆယ့်သုံးမှ တစ်ဆယ့်ငါးအထိသည် ပါနီယမ်စစ်ပွဲ ပြည့်စုံခဲ့သော၊ ထို့ပင် “thy people” ၏ ဓားပြုအဖွဲ့ ကိုယ်စားပြုထားသော အယူမှားရောမသည် ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုင်ရာ ဇာတ်ကမ်းကြောင်းထဲသို့ ဝင်ရောက်လာသော ခရစ်မတိုင်မီ ၂၀၀ ခုနှစ်၏ သမိုင်းကို ကိုယ်စားပြုသည်။

ဒီယလေ အခန်း ၁၁၊ အခန်းငယ် ၄၀ သည် ၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စု ပိုင်းသွားခြင်းကို သတ်မှတ်ဖော်ပြပြီး အခန်းငယ် ၁၆ သည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုရှိ တနင်္ဂနွေနေ့ဥပဒေကို သတ်မှတ်ဖော်ပြသည်။ ချိန်းထားသောကာလမတိုင်မီ အချင်းချင်း လိမ်လည်ပြောဆိုကပြသော မင်းနှစ်ပါး၏ တွေ့ဆုံမှု—ယင်းသည် Actium စစ်ပွဲဖြစ်သည်—သည် ၁၉၈၉ ခုနှစ်၌ဖြစ်သော အဆိုးကာလနောက်ပိုင်းကို လိုက်နာသည့် အခန်းငယ် ၄၀ ၏ သမိုင်းအတွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်ပြီး အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုရှိ တနင်္ဂနွေနေ့ဥပဒေ အဆုံးသတ်သည်။ အခန်းငယ် ၂၇ သည် အခန်းငယ် ၄၀ ၏ ဖုံးကွယ်ထားသော သမိုင်းအတွင်းရှိ လမ်းမှတ်တစ်ခုဖြစ်ပြီး ၁၉၈၉ ခုနှစ်နောက်ပိုင်း ဖြစ်ပေါ်သော်လည်း တနင်္ဂနွေနေ့ဥပဒေမတိုင်မီ ဖြစ်ပေါ်သည်။ အခန်းငယ် ၂၇ ၏ “တွေ့ဆုံမှု” သည် တနင်္ဂနွေနေ့ဥပဒေ ရောမအား အာဏာခွန်အား ပေးအပ်ခြင်းမတိုင်မီရှိသော လမ်းမှတ်တစ်ခုဖြစ်သည်။ ၅၃၈ ခုနှစ်တွင် ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာ ခွန်အားရရှိခြင်းသို့ ဦးတည်သော လမ်းမှတ်အများအပြားရှိပြီး ဤလမ်းမှတ်များသည်လည်း ချိန်းထားသောကာလမတိုင်မီပင် ဖြစ်ပေါ်ကပြသည်။ ထို ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုင်ရာ လမ်းမှတ်များအနက် တစ်ခုမှာ ၅၃၃ ခုနှစ်ရှိ Justinian ၏ အမိန့်ဖြစ်ပြီး ယင်းသည် “ပဋိညာဉ်ကို စွန့်ပစ်သောသူတို့နှင့် နားလည်မှုရှိ၏” ဟူသော အခန်းငယ် ၃၀ ၏ ရည်ညွှန်းချက်ကို ပြည့်စုံစေခဲ့သည်။

ပရောမ၏ သမိုင်းတွင် သတ်မှတ်ထားသော အချိန်သို့ ဦးတည်ပို့ဆောင်သော အခြားသော လမ်းမှတ်များမှာ၊ ပရောမက ပုပ်ရဟန်းမင်း အာဏာစက်အား “ပလူလင်” ကို တစ်ပြိုင်နက်တည်း ပေးအပ်၍ ကိုယ်တိုင်လည်း ပျက်စီးကျသွားသော နှစ် 330 ဖြစ်သည်။ 496 ခုနှစ်တွင် Clovis သည် မိမိ၏ “တန်ခိုးအာဏာ” ကို ပုပ်ရဟန်းမင်း အဖွဲ့ထံ ပေးအပ်ခဲ့သည်။ Daniel 7 ၏ ပြည့်စုံခြင်း၌ ပရောမသည် ပုပ်ရဟန်းမင်း အာဏာစက်အတွက် “ချိုသုံးချောင်း” ကို ဖယ်ရှားခဲ့ပြီး နောက်ဆုံးအဖွဲ့ 538 ခုနှစ်တွင် Ostrogoths တို့ကို ရောမမြို့မှ ဖယ်ရှားခြင်း ဖြစ်သည်။ 508 ခုနှစ်တွင် ပရောမ ဘာသာတရားကို နိုင်ငံတော်၏ ဥပဒေအရ တရားဝင် ဘာသာတရားအဖြစ်မှ ဖယ်ထားခဲ့ပြီး ယင်း၏ နာမည်၌ Catholicism ကို အစားထိုး ထားခဲ့သည်။ 538 သည် အခန်းငယ် လေးဆယ့်တစ်၏ တနင်္ဂနွေနေ့ ဥပဒေကို ကိုယ်စားပြုသည်။ 496 သည်လည်း Reagan က Clovis ကဲ့သို့ မိမိ၏ အာဏာကို ရောမ၏ ပုပ်ရဟန်းမင်းထံ ဆက်ကပ်အပ်နှံခဲ့သော 1989 ခုနှစ်ကို ကိုယ်စားပြုသည်။ 330 ခုနှစ်သည် တနင်္ဂနွေနေ့ ဥပဒေကို ဖော်ညွှန်းသည်။ အကဲဖြတ်မှု ထိုအချိန်၌ပင် ပုပ်ရဟန်းမင်း အာဏာစက်သည် အာဏာပလူလင်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဤအရာသည် 538 နှင့် 330 နှစ်ခုစလုံးက ခန့်အပ်ထားသောအချိန်ကို ကိုယ်စားပြုကြောင်း ဖော်ထုတ်ပေးသည်။ ထိုသည်မှာ အခန်းငယ် ၁၆ နှင့် ၄၁ ဖြစ်သည်။ 496 သည် 1989 ကို ကိုယ်စားပြုပြီး ဒီယလေ ၁၁ နှင့် ဟရောယ 8:8 အတွင်းရှိ အခန်းငယ် ၁၀ နှင့် အခန်းငယ် ၄၀ ၏ ပြည့်စုံမှုကို ဖော်ပြသည်။ 508 သည် နိုင်ငံတော်၏ ဘာသာတရားကို ကက်သလစ်ဘာသာအတွက် ဘေးဖယ်ထားသည့်အချိန်ကို ဖော်ထုတ်ပြသည်။ 496 ခုနှစ်တွင် ကလိုဗတ်မှ စတင်ကာ 508 အထိ နိုင်ငံတော်၏ တရားဝင်ဘာသာတရားကို တဖြည်းဖြည်း ဖယ်ရှား၍ အစားထိုးသည့် လုပ်ငန်းစဉ်တစ်ရပ်ကို သရုပ်ဖော်ထားသည်။ 330 တွင် စတင်သော သမိုင်းအတွင်း၊ အနောက်ရောမ၏ တဖြည်းဖြည်း ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်းကို ပထမတံပိုးလေးလက်ဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားပြီး ထိုကြောင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုရှိ တနင်္ဂနွေဥပဒေမှ စတင်သော တဖြည်းဖြည်း ပျက်စီးခြင်းကို ဖော်ထုတ်ပြသည်။

ခရစ်နှစ် 321 ခုနှစ်တွင် ကွန်စတန်တိုင်၏ တနင်္ဂနွေနေ့ပွဲပဒေကို ထုတ်ပယ်ပြီးနောက်၊ မုဆိုးမကိုးကွယ်သော ရာဇာမင်္ဂလင်၏ အဆင့်ဆင့်ကျဆုံးသွားခြင်းသည် သမုမာကျမ်းစာဗျာဒိတ်ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ တနင်္ဂနွေနေ့ပွဲပဒေသို့ ရောက်ရှိလာသော ဆဋ္ဌမမြောက်နှစ်အဖြစ် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ ကျဆုံးခြင်းကို ပုံဖော်ပြောထားသည်။ ထိုနောက် Sister White က "အမျိုးသားရေးဖောက်ဖျက်မှု၏နောက်တွင် အမျိုးသားရေးပျက်စီးခြင်း လိုက်လာမည်" ဟု ဖော်ပြထားသကဲ့သို့၊ တံပိုးလေးလက်၏ တရားစီရင်ချက်များသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုအပေါ်သို့ ကျရောက်လာသည်။ ယနေ့ကျလေကလည်း လေးဆသော ပြစ်ဒဏ်ပေးခြင်းအတွက် သက်သေအဖြစ် ထပ်မံအတည်ပြုထားသည်။

ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် တဖန် ငါ့ထံသို့ ရောက်လာ၍ မိန့်တော်မူသည်မှာ၊ လူသား၊ တိုင်းပြည်တစ်ပြည်သည် ကြီးလေးသော ပြစ်မှားကျူးလွန်ခြင်းဖြင့် ငါ့ကိုပစ်မှားလျှင်၊ ငါသည် ထိုပြည်အပေါ်၌ ငါ၏လက်ကို ဆန့်၍ ထိုပြည်၏ မှန်ထောက်တံကို ချိုးမည်။ အစာခေါင်းပါးခြင်းကို ထိုပြည်ပေါ်သို့ စလွှတ်မည်။ လူနှင့်တိရစ္ဆာန်တို့ကို ထိုပြည်မှ ဖြတ်တောက်ပစ်မည်။ ထိုပြည်အတွင်း၌ နာဇာ၊ ဒဲယလေနှင့် ယောဘ ဟူသော လူသုံးယောက် ရှိကပြောလည်း၊ သူတို့သည် မိမိတို့၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့် မိမိတို့၏ အသက်ဝိညာဉ်ကိုသာ ကယ်လွတ်ကမ်းမည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ငါသည် ဆိုးယုတ်သော တရားရိုင်းတိရစ္ဆာန်များကို ထိုပြည်တစ်ပြည်လျှောက် ဖြတ်သန်းစေ၍၊ သူတို့က ထိုပြည်ကို ဖျက်ဆီးသဖြင့် လူတစ်ယောက်မျှ တိရစ္ဆာန်များကဖြောင့် မဖြောင့်သန်းနိုင်အောင် ထိုပြည်သည် လူဆိတ်ညံရာဖြစ်လျှင်၊ ထိုလူသုံးယောက်သည် ထိုပြည်အတွင်း၌ ရှိကပြောလည်း၊ ငါအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတို့သည် သားသမီးတို့ကို ကယ်လွတ်နိုင်ကမ်းမဟုတ်။ သူတို့ကိုယ်တိုင်သာ ကယ်လွတ်ခြင်းခံရကမ်းမည်။ ထိုပြည်မှကား လူဆိတ်ညံရာဖြစ်လိမ့်မည်။ သို့မဟုတ် ငါသည် ထိုပြည်ပေါ်သို့ ထားဘေးကို ယူဆောင်လာ၍၊ အို ထား၊ ပြည့်တစ်လျှောက် ဖြတ်သန်းလေ့ဟု ဆိုသဖြင့်၊ လူနှင့်တိရစ္ဆာန်တို့ကို ထိုပြည်မှ ငါဖြတ်တောက်ပစ်လျှင်၊ ထိုလူသုံးယောက်သည် ထိုပြည်အတွင်း၌ ရှိကပြောလည်း၊ ငါအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတို့သည် သားသမီးတို့ကို ကယ်လွတ်နိုင်ကမ်းမဟုတ်။ သူတို့ကိုယ်တိုင်သာ ကယ်လွတ်ခြင်းခံရကမ်းမည်။ သို့မဟုတ် ငါသည် ထိုပြည်ပေါ်သို့ ကပ်ရောဂါကို စလွှတ်၍၊ လူနှင့်တိရစ္ဆာန်တို့ကို ထိုပြည်မှ ဖြတ်တောက်ပစ်ရန် သွေးဖြင့် ငါ၏ အမျက်ဒေါသကို ထိုပြည်အပေါ်သို့ သွန်းလောင်းလျှင်၊ နာဇာ၊ ဒဲယလေနှင့် ယောဘတို့သည် ထိုပြည်အတွင်း၌ ရှိကပြောလည်း၊ ငါအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတို့သည် သားမဟုတ် သမီးမဟုတ် တစ်ယောက်တည်းကိုမျှ ကယ်လွတ်နိုင်ကမ်းမဟုတ်။ သူတို့သည် မိမိတို့၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့် မိမိတို့၏ အသက်ဝိညာဉ်ကိုသာ ကယ်လွတ်ကမ်းမည်။ အကခြင်းမှကား၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ လူနှင့်တိရစ္ဆာန်တို့ကို ယရေရှလင်မြို့မှ ဖြတ်တောက်ပစ်ရန်၊ ငါ၏ ပြင်းထန်သော တရားစီရင်ချက်လေးပါးဖြစ်သော ထားဘေး၊ အစာခေါင်းပါးခြင်း၊ ဆိုးယုတ်သော တရားရိုင်းတိရစ္ဆာန်၊ ကပ်ရောဂါတို့ကို ယရေရှလင်မြို့အပေါ်သို့ စလွှတ်သော် မည်မျှ ပို၍ ဖြစ်မည်နည်း။ သို့ရာတွင်၊ ကြည့်ရှုလော့၊ ထိုမျိုးအတွင်း၌ လွတ်ကျန်သူအစုတစ်စု ကျန်ရစ်လိမ့်မည်။ သားသမီးတို့ကို အပြင်သို့ ထုတ်ဆောင်လာလိမ့်မည်။ ကြည့်ရှုလော့၊ သူတို့သည် သင်တို့ထံသို့ ထွက်လာကမ်းမည်။ သင်တို့သည် သူတို့၏ အကျင့်လမ်းနှင့် ပြုမူဆောင်ရွက်ချက်များကို မငြိရကမ်းမည်။ ထိုအခါ ငါသည် ယရေရှလင်မြို့အပေါ်သို့ ယူဆောင်လာသော ဘေးဒုက္ခအကခြင်း၊ ထိုမျိုးအပေါ်သို့ ငါယူဆောင်လာသမျှ အရာအားလုံးအကခြင်းကဖြောင့် သင်တို့သည် နှစ်သိမ့်ခြင်းခံရကမ်းမည်။ သင်တို့သည် သူတို့၏ အကျင့်လမ်းနှင့် ပြုမူဆောင်ရွက်ချက်များကို မငြိသောအခါ၊ သူတို့သည် သင်တို့ကို နှစ်သိမ့်ကမ်းမည်။ ထိုအခါ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါသည် ထိုမျိုးအတွင်း၌ ငါပြုခဲ့သမျှသော အရာတို့ကို အကခြင်းမရှိဘဲ မပြုခဲ့ကမ်းမည်။ သင်တို့

သိရကငြိမ်မည်။ ယဇ္ဇေကျလေ 14:12-23။
ဤစဉ်းစားချက်များကို နောက်ဆောင်းပါး၌ ဆက်လက်သုံးသပ်သွားမည်။